

Sygn. akt V KK 183/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **Z.G.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 listopada 2019 r.,

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego na
korzyść skazanego,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w G. Zamiejskowy VI Wydział Karny w
C.

z dnia 13 lipca 2015 r., sygn. akt VI K (...),

**uchyla pkt I zaskarżonego wyroku w części dotyczącej wymiaru
kary i tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G. w Zamiejskowym VI
Wydziale Karnym z siedzibą w C..**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w G. Zamiejskowy Wydział Karny
w C. z dnia 13 lipca 2015 r. (sygn. akt VI K (...)) Z.G. został uznany winnym

przestępstwa skarbowego z art. 65 § 3 k.k.s., za który wymierzono mu karę 250 stawek dziennych grzywny.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od powyższego orzeczenia kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 k.k.s. wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny na korzyść skazanego w zakresie pkt I w części dotyczącej grzywny, zarzucając temu wyrokowi rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 172 § 1 k.k.s. w zw. z art. 23 § 2 k.k.s. przez wymierzenie za przypisane przestępstwo skarbowe kary 250 stawek dziennych grzywny, gdy w przypadku wydania wyroku nakazowego można orzec maksymalnie karę 200 stawek dziennych grzywny.

Podnosząc powyższe zarzuty Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze oraz przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Zgodnie z brzmieniem art. 172 § 1 k.k.s., wyrokiem nakazowym można orzec za przestępstwo skarbowe karę grzywny określoną w art. 23 § 2 k.k.s. albo karę ograniczenia wolności. Z kolei przepis art. 23 § 2 k.k.s. stanowi, iż wyrokiem nakazowym można wymierzyć karę grzywny w granicach nieprzekraczających wysokości 200 stawek dziennych, chyba że kodeks przewiduje karę łagodniejszą.

Wobec powyższego, w istocie orzeczono wobec skazanego karę przekraczającą górne granice przewidziane przez Kodeks karny skarbowy. Stanowi to zatem rażące naruszenie wskazanych przepisów przez orzeczenie kary, która nie jest przewidziana w sytuacji procesowej, w jakiej znalazł się skazany.

Dlatego też należało wyrok w zaskarżonej części uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

as